

Czwartek, 25 listopada 2010 r.

3. jest bardzo zaniepokojony ogólną praktyką opóźniania i blokowania przez Komisję dochodzeń prowadzonych przez rzecznika w przypadkach dotyczących dostępu do dokumentów;
4. przypomina, że w kontekście konsultacji przewidzianych w art. 4 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 Komisja musi podać termin odpowiedzi dla będącej autorem dokumentu strony trzeciej, i podkreśla, że Komisja powinna wykorzystywać te uprawnienia w sposób umożliwiający jej przestrzeganie własnych terminów ⁽¹⁾;
5. przypomina stosowne orzecznictwo dotyczące zasady lojalnej współpracy (art. 4 ust. 3 TUE), zgodnie z którym instytucje Unii mają obowiązek współpracować w dobrej wierze ze sobą, a także zauważa, że obowiązek ten jest jasno sformułowany w nowym art. 13 ust. 2 TUE;
6. jest zdania, że brak współpracy ze strony Komisji w tym i innych przypadkach pociąga za sobą ryzyko osłabienia zaufania obywateli do Komisji, a także podważenia zdolności Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich i Parlamentu Europejskiego do stosownego i skutecznego nadzorowania Komisji, a co za tym idzie, jest wbrew rzeczywistej zasadzie praworządności, na której spoczywa Unia Europejska;
7. żąda, żeby Komisja zobowiązała się wobec Parlamentu Europejskiego do spełniania w przyszłości obowiązku lojalnej współpracy z Europejskim Rzecznikiem Praw Obywatelskich;
8. uważa, że jeżeli Komisja nie podejmie takiego zobowiązania i/lub nadal będzie działać bez chęci współpracy z rzecznikiem, Parlament będzie mógł nałożyć na nią sankcje, które mogą obejmować umieszczenie w rezerwie części budżetu Komisji przeznaczzonego na wydatki administracyjne;
9. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji i Europejskiemu Rzecznikowi Praw Obywatelskich.

⁽¹⁾ Art. 5 ust. 5 szczegółowych zasad stosowania rozporządzenia (WE) 1049/2001, załączonych do decyzji Komisji 2001/937/WE, przewiduje, że „konsultowana strona trzecia, będąca autorem dokumentu, udziela odpowiedzi w nieprzekraczalnym terminie, który nie może być krótszy niż pięć dni roboczych, ale musi umożliwiać Komisji dotrzymanie jej własnych terminów na udzielenie odpowiedzi ...”.

Sprawozdanie roczne z kontroli stosowania prawa Unii Europejskiej (2008)

P7_TA(2010)0437

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 25 listopada 2010 r. w sprawie 26. sprawozdania rocznego z kontroli stosowania prawa Unii Europejskiej (za rok 2008) (2010/2076 (INI))

(2012/C 99 E/10)

Parlament Europejski,

- uwzględniając sprawozdanie Komisji zatytułowane „Sprawozdanie z oceny systemu EU Pilot” (COM(2010)0070),
- uwzględniając 25. roczne sprawozdanie Komisji z kontroli stosowania prawa wspólnotowego (2007) (COM(2008)0777),
- uwzględniając dokumenty robocze Komisji (SEC(2009)1683, SEC(2009)1684, SEC(2009)1685 i SEC(2010)0182),

Czwartek, 25 listopada 2010 r.

- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 5 września 2007 r. zatytułowany „Skuteczna Europa – stosowanie prawa wspólnotowego” (COM(2007)0502),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 20 marca 2002 r. w sprawie stosunków ze skarżącym w przedmiocie naruszeń prawa wspólnotowego (COM(2002)0141),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 21 lutego 2008 r. w sprawie 23. rocznego sprawozdania Komisji z kontroli stosowania prawa wspólnotowego w 2005 ⁽¹⁾ r.,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 9 lipca 2008 r. w sprawie roli sędziego krajowego w europejskim systemie wymiaru sprawiedliwości ⁽²⁾,
- uwzględniając art. 119 ust. 1 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Prawnej oraz opinie Komisji Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów, jak również Komisji Petycji (A7-0291/2010),

1. ubolewa, że Komisja nie udzieliła odpowiedzi na kwestie podniesione przez Parlament w poprzednich rezolucjach, a zwłaszcza we wspomnianej rezolucji z dnia 21 lutego 2008 r.; odnotowuje brak poprawy w związku z przejrzystością, w szczególności w odniesieniu do projektu „EU Pilot” i kwestii zasobów ludzkich;

2. zauważa, że za pośrednictwem projektu EU Pilot Komisja dąży do zwiększenia „zaangażowania, współpracy i partnerstwa między Komisją a państwami członkowskimi” ⁽³⁾ i w ścisłej współpracy z administracjami krajowymi zastanawia się, jak postępować w związku ze stosowaniem prawa Unii Europejskiej; uważa, że inicjatywa ta stanowi odpowiedź na nową potrzebę współpracy między wszystkimi instytucjami Unii Europejskiej w interesie prawidłowo funkcjonującej, skupionej na obywatelach Unii po przyjęciu traktatu lizbońskiego; podkreśla zapisany w art. 17 TUE spoczywający na Komisji obowiązek „czuwania nad stosowaniem Traktatów i środków przyjmowanych przez instytucje na ich podstawie”;

3. zauważa, że z jednej strony obywatele są przedstawiani jako posiadający kluczową rolę w zapewnianiu zgodności z prawem UE w terenie ⁽⁴⁾, podczas gdy z drugiej – w ramach EU Pilot – są nawet bardziej wykluczeni z jakiegokolwiek dalszej procedury; uważa, że nie jest to zgodne z uroczystymi deklaracjami zawartymi w traktatach, zgodnie z którymi „decyzje podejmowane są z możliwie najwyższym poszanowaniem zasady otwartości i jak najbliższej obywateli” (art. 1 TUE), że „instytucje Unii działają z jak największym poszanowaniem zasady otwartości” (art. 15 ust. 1 TFUE), a „[w]e wszystkich swoich działaniach Unia przestrzega zasady równości swoich obywateli, którzy są traktowani z jednakową uwagą przez jej instytucje” (art. 9 TUE);

4. zauważa, że aby uczynić system EU Pilot operacyjnym, Komisja utworzyła „poufną bazę danych online” ⁽⁵⁾ do komunikacji między służbami Komisji a władzami państw członkowskich; wzywa Komisję do przyznania Parlamentowi znaczącego dostępu do tej bazy danych w celu umożliwienia mu wykonywania kontroli nad wywiązywaniem się przez Komisję z jej roli strażniczki traktatów;

5. podkreśla, że aktywna rola obywateli Unii Europejskiej jest wyraźnie określona w Traktacie o Unii Europejskiej, w szczególności w odniesieniu do inicjatywy obywateli europejskich; uważa, że możliwość określania przez obywateli agendy legislacyjnej jest również bezpośrednio związana z ich obecną kluczową rolą w zapewnianiu właściwego stosowania prawa Unii Europejskiej oraz przejrzystości i wiarygodności odnośnych procedur;

⁽¹⁾ Dz.U. C 184 E z 6.8.2009, s. 63.

⁽²⁾ Dz.U. C 294 E z 3.12.2009, s. 27.

⁽³⁾ Sprawozdanie z oceny systemu EU Pilot, str. 2.

⁽⁴⁾ Komunikat Komisji z 2002 r., str. 5: „Komisja systematycznie podkreśla istotną rolę, jaką składający skargę odegrał w wykrywaniu przypadków naruszeń prawa wspólnotowego”.

⁽⁵⁾ Sprawozdanie Komisji zatytułowane „Sprawozdanie z oceny systemu EU Pilot” (COM(2010)0070), str. 2.

Czwartek, 25 listopada 2010 r.

6. zauważa, że w przygotowanym przez Komisję streszczeniu sprawozdania z kontroli stosowania prawa wspólnotowego więcej uwagi poświęcono jego transpozycji niż rzeczywistemu stosowaniu; wzywa Komisję, aby w odpowiedni sposób uznała rolę petycji w kontroli rzeczywistego stosowania prawa wspólnotowego; petycje są bardzo często pierwszym sygnałem, że po dokonaniu transpozycji państwa członkowskie mają zaległości we wdrażaniu środków prawnych;

7. jest zdania, że w obecnej postaci roczne sprawozdania Komisji „z kontroli stosowania prawa Unii Europejskiej” nie dają obywatelom czy innym instytucjom wystarczających informacji na temat rzeczywistego stosowania prawa UE, ponieważ Komisja odnosi się jedynie do formalnych postępowań wszczętych wobec państw członkowskich, które nie dokonały transpozycji prawa UE do swoich krajowych systemów prawnych; uważa jednak, że w interesie obywateli i Parlamentu leżałoby również dysponowanie informacjami o wszczynaniu przez Komisję postępowań w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego w związku z nieprawidłową lub złą transpozycją prawa UE, z podaniem szczegółów tych uchybień;

8. pragnie zapewnienia dalszego zbierania przez Komisję szczegółowych danych na temat uchybień, a także swobodnego dostępu dla Parlamentu do ogółu tych danych w celu umożliwienia mu wykonywania kontroli nad wywiązywaniem się przez Komisję z jej roli strażniczki traktatów; wskazuje, że zbieranie i dzielenie takich danych na kategorie powinno być spójne z poprzednimi sprawozdaniami rocznymi w celu udzielenia pomocy Parlamentowi w przeprowadzaniu znaczących ocen dokonywanych przez Komisję postępów, niezależnie od tego, czy uchybieniem zajmowano się z użyciem EU Pilot, czy z wykorzystaniem początkowej procedury o uchybienie;

9. zauważa, że opóźnienia we właściwym stosowaniu i transpozycji prawa Unii Europejskiej bezpośrednio wpływają na codzienne życie obywateli i korzystanie przez nich z przysługujących im praw, powodując brak pewności prawa i uniemożliwiając im pełne czerpanie korzyści płynących z rynku wewnętrznego; kładzie nacisk na wysokie koszty wynikające z nieprzestrzegania prawa UE i niestosowania go oraz powodowany tym brak zaufania do instytucji europejskich;

10. wyraża ubolewanie, że niektóre państwa członkowskie nie doceniają prawidłowego i terminowego stosowania prawa UE; wzywa te państwa do nadania odpowiedniego priorytetu transpozycji i stosowaniu przepisów w celu uniknięcia opóźnień;

11. wzywa Komisję do zaproponowania – w oparciu o nową podstawę prawną zawartą w art. 298 TFUE – „kodeksu proceduralnego” w postaci rozporządzenia, określającego różne aspekty procedury naruszenia (w tym powiadomienia, terminy, prawo do zostania wysłuchanym, obowiązek podania powodów itp.), w celu egzekwowania praw obywateli i przejrzystości; przypomina Komisji, że jej komunikat z 2002 r. stanowi istotny punkt odniesienia dla opracowania takiego „kodeksu proceduralnego”;

12. przypomina, że Komisja Prawna niedawno utworzyła grupę roboczą ds. prawa administracyjnego UE w celu zbadania, czy kodyfikacja prawa administracyjnego UE jest możliwa i co taki projekt oznaczałby w praktyce; uważa, że wnioski tej grupy roboczej powinny zostać uwzględnione podczas omawiania europejskiego kodeksu administracyjnego;

13. przypomina, że Komisja Prawna niedawno jednomyślnie przyjęła pismo popierające poglądy jednej z osób składających petycję, wzywające do stworzenia standardowej procedury administracyjnej celem nadzorowania i egzekwowania prawa UE, która – szanując swobodę działania Komisji w kwestii decydowania, kiedy i przeciw komu wszcząć postępowanie – ograniczyłaby tę swobodę do granic dobrej praktyki administracyjnej⁽¹⁾;

14. przypomina, że Komisja jako strażniczka traktatów ma pierwszorzędą rolę w zapewnianiu właściwego i terminowego stosowania prawa Unii Europejskiej przez państwa członkowskie; zachęca Komisję do wykorzystywania wszystkich uprawnień powierzonych jej na mocy traktatów, w szczególności nowych postanowień art. 260 TFUE dotyczących uchybienia przez państwa członkowskie obowiązkowi poinformowania o środkach podjętych w celu transpozycji dyrektyw;

⁽¹⁾ „Swoboda działania może być złem koniecznym w nowoczesnym rządzie, jednakże absolutna swoboda działania w połączeniu z zupełnym brakiem przejrzystości jest fundamentalnie sprzeczna z zasadą państwa prawa” – sprawozdanie Frassoni Report (2005/2150(INI)) w sprawie 21-ego i 22-ego rocznego sprawozdania Komisji z kontroli stosowania prawa wspólnotowego (sprawozdania za 2003 i 2004 r.), s. 17 Uzasadnienia.

Czwartek, 25 listopada 2010 r.

15. przypomina rezolucję Parlamentu z dnia 9 lutego 2010 r. w sprawie zmienionego porozumienia ramowego między Parlamentem Europejskim a Komisją ⁽¹⁾, w której wzywa on Komisję do „udostępnienia Parlamentowi zwięzłych informacji o wszystkich postępowaniach w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego od momentu ich wszczęcia, w tym na wniosek Parlamentu w sprawach objętych postępowaniem w sprawie uchybienia [...]” ⁽²⁾;

16. uważa, że obywatele UE powinni móc oczekiwać od Komisji tego samego stopnia przejrzystości, niezależnie czy składają oficjalną skargę, czy korzystają z prawa do wniesienia petycji gwarantowanego Traktatem; apeluje zatem o przekazywanie Komisji Petycji PE dokładnych informacji na temat stanu zaawansowania postępowań w sprawie uchybienia zobowiązaniom objętych również otwartą petycją; wzywa ponadto Komisję do wyjaśnienia poszczególnych etapów działań w imieniu Komisji Petycji i obywateli w przypadku zapytań i skarg;

17. popiera środki, które Komisja zaplanowała na rok 2009 i okres późniejszy, mające na celu zagwarantowanie przestrzegania przez państwa członkowskie prawodawstwa europejskiego i apeluje o zaangażowanie Komisji Petycji w procedury w sprawie uchybienia zobowiązaniom w przypadku petycji, które są w toku, np. petycji związanych ze sprawą odpadów w Kampanii i petycji dotyczących prawodawstwa w zakresie gospodarki wodnej w Hiszpanii;

18. wzywa Komisję do dostarczania Parlamentowi odpowiednich danych w celu umożliwienia przeprowadzenia analizy wartości dodanej, jaką wnosi EU Pilot do obecnego procesu zarządzania sprawami dotyczącymi uchybienia zobowiązaniom, co uzasadniłoby dalsze rozwijanie tego projektu; uważa, że dane te powinny na przykład umożliwić Parlamentowi sprawdzenie, czy przyznawane państwu członkowskiemu 10 tygodni na znalezienie rozwiązania konkretnej sprawy nie opóźnia dodatkowo wszczęcia postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom, którego trwanie już jest nadzwyczaj długie i nieokreślone;

19. odnotowuje ze szczególnym zainteresowaniem zobowiązanie Komisji do systematycznego dostarczania oceny odpowiedzi na skargę przekazanej przez państwo członkowskie; wzywa Komisję do dokonywania takiej oceny z poświęceniem jej największej uwagi i po dokładnej analizie dokumentacji; wzywa do wyjaśnienia roli skarżącego w procesie oceny;

20. zwraca się do Komisji o przyznanie wystarczających zasobów, aby umożliwić pełną kontrolę wdrażania prawa UE, wszczynanie własnych postępowań i nadawanie priorytetowego charakteru bardziej zdecydowanym i systematycznym działaniom; wzywa Komisję do dostarczania Parlamentowi, o co już wielokrotnie wnoszono, jasnych i pełnych danych dotyczących zasobów przeznaczanych przez poszczególne dyrekcje generalne na postępowanie z przypadkami naruszeń, a także zasobów przeznaczanych na projekt EU Pilot; przypomina Komisji, że Parlament zobowiązał się do wspierania Komisji za pomocą zwiększenia środków budżetowych na zwiększone zasoby;

21. wzywa Komisję do rozważenia innowacyjnych mechanizmów, takich jak procedura wzajemnej oceny przewidziana w dyrektywie usługowej, co zapewni bardziej skuteczne stosowanie prawa UE;

22. pozytywnie odnosi się do powstającego portalu „Twoja Europa” ⁽³⁾, umożliwiającego obywatelom załatwienie w jednym miejscu wszystkich formalności związanych z uzyskaniem porady, dochodzeniem swoich praw lub złożeniem skargi; wraz z dodaniem szeroko nagłośnionej inicjatywy obywatelskiej (art. 11 ust. 4 TUE) do spisu instrumentów na rzecz uczestnictwa obywatelskiego gwałtownie zwiększyła się potrzeba wyjaśnienia obywatelom tej kwestii i zapewnienia im wskazówek; Parlament Europejski chciałby być zaangażowany w powstawanie tej strony internetowej, aby zagwarantować spójność ze swoimi własnymi planami w zakresie lepszego informowania obywateli;

23. przypomina o zobowiązaniu Rady do zachęcenia państw członkowskich, aby sporządzały i publikowały tabele ilustrujące korelację pomiędzy dyrektywami i krajowymi środkami transpozycji; podkreśla, że takie tabele mają zasadnicze znaczenie dla umożliwienia Komisji skutecznej kontroli środków wykonawczych we wszystkich państwach członkowskich;

24. nalega na wzmocnienie roli Parlamentu w dziedzinach stosowania, egzekwowania i monitorowania przepisów dotyczących jednolitego rynku; popiera koncepcję dorocznego forum jednolitego rynku;

⁽¹⁾ Teksty przyjęte w tym dniu, P7_TA(2010)0009.

⁽²⁾ Idem, ust. 3 lit. e) tiret 5.

⁽³⁾ <http://ec.europa.eu/youreurope/>

Czwartek, 25 listopada 2010 r.

25. podkreśla kluczową rolę tabeli wyników rynku wewnętrznego oraz tabeli wyników rynków konsumenckich w kontekście bardziej skutecznego wykorzystywania instrumentów monitorowania i analizy porównawczej, które to tabele stanowią ważny pośredni mechanizm dyscyplinujący; wzywa Komisję i państwa członkowskie do zapewnienia odpowiedniego finansowania i personelu, tak aby tabela wyników rynków konsumenckich mogła być dalej rozwijana;

26. zauważa, że sądy krajowe odgrywają zasadniczą rolę w stosowaniu prawa Unii Europejskiej i w pełni popiera wysiłki UE zmierzające do rozszerzenia i koordynowania szkoleń sądowych dla sędziów krajowych, przedstawicieli zawodów prawniczych, urzędników i urzędników służby cywilnej administracji krajowych;

27. jest zdania, że kiedy Komisja rozpoczyna procedurę w sprawie uchybienia zobowiązaniom skierowaną przeciwko państwu członkowskiemu, powinna wydać komunikat informujący, że akt stanowiący uchybienie wobec prawodawstwa UE może zostać zakwestionowany przez zainteresowanych obywateli państwa członkowskiego przed ich sądami krajowymi;

28. przywołuje swoją rezolucję z dnia 17 czerwca 2010 r. w sprawie szkoleń dla pracowników wymiaru sprawiedliwości – programu sztokholmskiego; jest zdania, że podstawowe znaczenie ma intensyfikacja szkoleń w dziedzinie wymiaru sprawiedliwości, między innymi w kontekście planu działania wdrażającego program sztokholmski;

29. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, Trybunałowi Sprawiedliwości, Europejskiemu Rzecznikowi Praw Obywatelskich i parlamentom państw członkowskich.

Radiofonia i telewizja publiczna w ere cyfrowej: przyszłość podwójnego systemu nadawania

P7_TA(2010)0438

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 25 listopada 2010 r. w sprawie publicznych usług nadawczych w epoce cyfrowej: przyszłość dwoistego systemu (2010/2028(INI))

(2012/C 99 E/11)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 14 oraz art. 106 ust. 2 Traktatu o Unii Europejskiej,
- uwzględniając załączony do Traktatu o Unii Europejskiej protokół nr 29 w sprawie systemu publicznego nadawania w państwach członkowskich,
- uwzględniając art. 11 ust. 2 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/13/UE z dnia 10 marca 2010 r. w sprawie koordynacji niektórych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich dotyczących świadczenia audiowizualnych usług medialnych (dyrektywa o audiowizualnych usługach medialnych) ⁽¹⁾;
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 19 września 1996 r. w sprawie roli telewizji publicznej w społeczeństwie multimedialnym ⁽²⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 25 września 2008 r. w sprawie koncentracji i pluralizmu mediów w Unii Europejskiej ⁽³⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. L 95 z 15.4.2010, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. C 320 z 28.10.1996, s. 180.

⁽³⁾ Dz.U. C 8 E z 14.1.2010, s. 85.